

hoditi, ne smejo Marijinih pesem, ktere so duhovni že pred dvesto leti zložili v cerkvah pri božjih službah pevati, ne po redu streči! Prašajmo, pri kateri fari je zdaj med učiteljstvom in duhovščino božji mir?

Celo redke so, in med stoterimi ne verujem, da bi bile dve. Nova postava tirja in je tudi po redu, da bi se mladina še bolj podučevala, ali žalibože, v sedanjem času učitelj ne sme otroka z ostrim očesom pogledati, šibe pa celo ne pokazati, čeravno je že marsikterega gospoda naredila. Kajti, ako se pokaže, pride hitro bodi si kaka koder prosta baba nad učitelja, da si usta izprazni, potem beži v farovž k g. župniku, kder se ji postave pokažejo in se podučí, kde se naj pritoži; takošna je zdaj tukaj nova šolska vravnava in se ve, da bomo napredovali. — ? Rakovo pot.

Kako pa je tukaj s šolskimi drvimi? Nekdaj je en sam mož to pri fari prevzel in o pravem času vse oskrbel, zdaj pa jih je sedem in že so en sežen in tri četrtke spravili. — Po novi postavi se je pripoznala učiteljem potrebna kurjava in luč, pa kaj da kdar je najhujša zima, nimamo ne ene tršice drv. Dokler je še bilo nekoliko drv, prišel je zdaj eden, zdaj drugi teh gospodov zapovedovat, naj bi se bolj kurilo; ko je pa prišel tretji, je rekel, da smo preveč sežgali; tako se godi ubogim učiteljem v zdajnem času. — Vestimir.

Od Pesince. Dragi „Slov. Gospodar!“ Sledeče vrstice ne slišijo prav za prav v tvoj program, vendar so v zvezi z narodnim gospodarstvom, izvoli jih sprejeti v svoje predale. Značajno je pri Slovencih, da so pobožnega duha, in radi zidajo na prijaznih holmih in gričih cerkve in kapelice. Na celem svetu jih ni toliko na tako majhnem prostoru, kakor na slovenski zemlji; vsak ptujec, kateri obiše naše kraje, se čudi mnogoštevilnim cerkvam. Slišal sem to od več Gospodov na Slatini, in lani, ko smo blizo Gleichenberga z brega razgledavali prijazno okolico, je neka imenitna gospa zagledavša slovenske gorice — Marijo snežnico, sv. Ano — hitro nekako veselo djala: Dort wohnen die Wenden, (tamo Slovenci prebivajo.) Res, prijazno se oko ozira po slovenskih gričih olupšanih z belimi bišami in prijaznimi cerkvami; vendar ena reč ni hvale vredna. Mnogokrat se veliko denarja potroši za olupšanje cerkev, stavljenje kapelic, križev itd., ali to se izpelja ne redkokrat v tako slabem okusu, ka se vsakemu izvedencu stopivšemu v tako kapelo, milo stori za denar, kateri se je potrošil. Slovenci ljubijo žive barve, to kaže njih noša, ali kako se večkrat na eno podobo, en altar nakopičijo same jako kričeče barve, ni lepo, še manj pa po cerkvenem okusu: videti je tudi slike in drago pozlačene podobe, ktere niso drugega vredne, da se v ogenj vržejo in sožgejo. Take podobe jako žalijo oko in srce ogledavca, in vzrokujejo, da ptuji popotniki slabo sodijo nas in našo izobraženost; temu je največ vzrok pomankanje pravih umetnikov, mojstri skaze se vtičejo v dela, kterih ne razumijo. Dragi Slovenci! za taka dela vam priporočamo g. Jurja Čučka, rojenega Slovenca ko izvrstnega umetnika, on je izučen zlatar, ki tudi slikati zna, se mu smejo z dobro vestjo izročiti malane podobe za ponovljenje, ker je v zvezi z g. Murnikom, kamnarom, Slovincem, je v stanu oskrbeti vso znotranjo spravo za vsako cerkev. Vsi ti mojstri stanujejo v Mariboru; njih dela, kdor hoče, lahko vidi pri Dev. Mariji na Smoliniku ruske fare, pri sv. Andrašu in sv. Lovrencu v slov. Goricah.

Iz Ivanec 20. sušca 1870. A. Št. — Popolnoma še nam je v spominu strahovita dogodba, ktero sem pred kratkim popisal v 8. šte. „Slov. Gospodarja“, namreč grozna moritev neke stare vincarce in že je spet ranila druga taka dogodba naše srce, ki se je zgodila v Negovski vasi. Prišel je pred kratkim domu, še komaj 22 let stari fant, ki je bil zarad umorstva v zaporu. Fant se je hvalil, da se mu je v zaporu prav dobro godilo — pa zakaj se mu tudi nebi, saj mu tam bolje gre, kakor doma — in je rekel, da ga zapor celo nič ni spokoril, in da je to resnica, hoče tudi prihodnjič s tem potrditi, da prihodnjič ne bo nikogar več samo poteptal, temuč vsakega taki ubil, s katerim bo imel kakov prepir. Kar je govoril je tudi storil: 15. t. m. gre zvečer k sosedu, začne tamo prepir s sosedovim bratom, zgrabi leseni svečnjak in mahne z njim prvokrat po plečah soseda, drugikrat pa po glavi tako zlo, da je udarjeni taki na tla pal, in ne več besedice pregovoril in v kratkem nesrečno smrt storil. Naj bo ta strašna dogodba vsem v ostrašiven izgled, posebno pa starišem, ker zvečega krivijo ljudje vendar njih, če se otroci tako slabo obnašajo. Starši! pazite zato na

vaše otroke, odrejaite nje v strahu božjem in bodite njim v vsem v lep izgled.

Prigovori v poduk.

I.

Kar želiš, da tebi kdo stori,
To stori drug' mu tudi ti.
Kar pa tebi ni ljubó,
Ne stori tega bližnjemu.

Bogatinec, krt in miš
V zemlji 'majo paradiž.

Kder se človek enkrat zbode,
Tam se drugokrat ne bode.

Kaj mara
Vrana za brodará?

Vsakdo zna za svoje
Kde ga čevelj gloje.

Zrno k zrnu pogača,
Kamen k kamenu palača.

Kako zaslužilo, tako je plačilo.

Tako je —
Kdor nima, kupuje,
Kdor pa imá,
Lahko prodá.

Kdor malega ne časti,
Velikega vreden ni.

Na brusu ni medu,
Brez zime ni ledu.

Politični ogled.

Njih Veličanstvo cesar se je spet odpeljal v Peš in namerjava v kratkem potovati v Dalmacijo.

Ministerska kriza je spet pri nas na dnevnem redu. Ministri niso zložni skorej v nobeni stvari. Pri zadnjem ministerskem posvetovanju, pri katerem je predsedoval cesar sam, je bila na dnevnem redu prenarredba volilnega reda za državni zbor, s to prenarredbo, ktero je napravil minister Giskra, se niso zlagalili niti drugi ministri niti cesar in sklenolo se je, da še letos ne sme priti pred državni zbor. Na to je bil Giskra tako razkačen, da je taki šel k cesarju in mu rekel, da stopi iz ministerstva. Cesar mu odgovori, da naj še ostane do konca zdajnega zborovanja v državnem zboru in po tem naj odstopi. Zdaj je Giskra že poslal prošnjo do cesarja v Pešt zastran izstopa iz ministerstva. Ko je odstopil od ministerstva Belkredi, so rekli Nemci: „Slovanski Bog je umrl“; če zdaj odstopi Giskra, bi mi tudi lahko rekli: „Nemški Bog je umrl!“ — Drugi ministri še bodo pre ostali, kako dolgo vendar še se ne ve, misli se vendar, da ne bodo zastran velike starosti stopili iz ministerstva.

V državnem zboru je končano posvetovanje v novem redu civilnega procesa. Sprejeto pa je vse, kakor je hotel Herbst.

V odseku državnega zbora za poljsko rezolucijo je bil sprijet Rechbauerjev nasvet, po katerem se naj prepusti gališkemu deželnemu zboru vstanovljenje načel uka v ljudskih šolah in v gimnazijah, kakor tudi postavodajalstvo za tista vsučilišča, za ktera plačuje dežela.

Zastran stroškov, kateri so se napravili pri pomirovanju upora v Dalmaciji, še se dunajska in madjarska vlada zmirom pogajate. Denar je pridno šel iz žepa dunajske vlade, Madjari pa zdaj pravijo, Dalmacija spada pod Cislajtanijo, vi ste jo morali pomiriti, plačajte zdaj tudi stroška! — Vse to je blagoslov dualizma, in še bo enakega več!

V českih in moravskih časnikih se zmirom četejejo mnogi protesti slovanskih občin proti odtrganju Moravske od Česke. V Moravskem bodo spet v kratkem volitve moravskih deklarantov, ki so vsled nemške postave zadnjega deželnega zbora izgubili mandate. — Upati je, da bodo spet zmagali narodni.